

[Justitsministeren]

ring af hele fondslovgivningen. Flere andre reformer er i støbeskeen. Navnlig har jeg nedsat et udvalg, som skal udarbejde forslag til en gennemgribende modernisering og forenkling af reglerne om skifte af dødsboer. Endvidere har jeg nedsat et udvalg, der skal foreslå forenklinger af reglerne om forkyndelse af stævninger m.v., ligesom en arbejdsgruppe under Retsplejerådet har fået til opgave at revidere retsplejelovens regler om fogsager.

Dette arbejde vil i den kommende tid udmontere sig i betænkninger og lovforslag og er i det hele udtryk for det synspunkt, at det er nødvendigt at gå fordomsfrit til værks, når man skal tilpasse justitsvæsenet til nutidens og fremtidens samfund.

Jeg håber, at det på grundlag af lovforslaget vil være muligt allerede i indeværende folketingsssamling at få tilslutning til, at der gennemføres væsentlige forenklinger og moderniseringer inden for Justitsministeriets område.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg overlade forslaget til det høje Tings velvillige og hurtige behandling.

Skriftlige redegørelser:

Landsplanredegørelse 1988 – en styrkelse af landsplanlægningen?

(Redegørelse nr. R 18).

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Debat om nye lovændringer

Landsplanredegørelse 1988 lægger op til en debat om, hvorvidt landsplanlægningen skal styrkes. Spørgsmålet er, om regeringen og miljøministeren skal have bedre muligheder for at gennemføre de landspolitiske mål i takt med udbygningen af decentraliseringer.

Landsplanredegørelserne i de senere år har haft temaer f.eks. om byer, erhvervsudviklingen og det åbne land. Dette års landsplanredegørelse handler om en generel problemstilling: landsplanlægningens styringsmidler.

Redegørelsens tema skal ses i snæver sammenhæng med Miljøministeriets debatoplæg »Planlægningsloven« og »Enkelt og Effektivt«, der blev udsendt i slutningen af 1988. Op læggene indeholder bl.a. forslag til en klarere

fordeling af opgaverne mellem staten og de kommunale råd. De krav, det stiller til den overordnede planlægning, er derfor valgt som debatgrundlag for landsplanredegørelse 1988.

Hvorfor planlægning?

Planlægning af vore fysiske omgivelser skal sikre, at beslutningerne tages ud fra et helheds-syn, og at vore ressourcer anvendes på optimal måde.

- Danmark er tæt befolket. Arealerne er små, naturen kan let slides ned, og økonomien er stram. Et hovedemne for planlægningen er derfor at prioritere og at få tingene til at hænge sammen.
- Forurening opdages ofte først, når skaden er sket. Derfor må der satses på forebyggelse. Og det er en fornuftig planlægning af vore fysiske omgivelser et godt værktøj til.
- Planlægningen skal sikre, at arbejdspladser og boliger placeres hensigtsmæssigt i forhold til en effektiv betjening med kollektiv trafik og i forhold til den bedst mulige udnyttelse af det eksisterende vejnet.
- Interessen vokser for det gode bymiljø og for smukke huse. Planlægningen kan være med til at sikre, at bevaringshensynet indgår med tilstrækkelig vægt i helhedsløsningerne.
- Befolkningens øgede muligheder for ferie og fritid giver et stort pres på naturen, ikke mindst på strande og i skove. Balancen mellem hensynet til naturen og de rekreative interesser kræver ligeledes en planlægningsindsats.

Behov for landsplanlægning

Formålet med landsplanlægningen er ikke at udarbejde en fast og stiv landsplan én gang for alle. Landsplanlægning er en løbende proces, der via analyser og undersøgelser, vurderinger og omprioriteringer skal søge at forudsige den fremtidige udvikling og tilpasse den til den langsigtede politiske målsætning for samfundet.

Landsplanlægningen skal bidrage til at skabe lige udviklingsmuligheder i landet. Der kan herved også sikres erhvervsøkonomiske udviklingsmuligheder i alle dele af landet.

Nogle hovedopgaver for landsplanlægningen er: